

การ เบรียบ เกี่ยบการ เห็นคุณค่าในตน เองของสตรี-สด
และสตรีที่สมรสแล้ว ที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป ในกรุงเทพมหานคร

นางสาวนิภาวรรณ กิริยะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาจิตวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2534

ISBN 974-579-461-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

017208 i1732952%

A COMPARISON OF SELF-ESTEEM OF SINGLE
AND MARRIED WOMEN AGE OVER 30 IN BANGKOK METROPOLIS

MISS NIPAWAN KIRIYA

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF PSYCHOLOGY

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1991

ISBN 974-579-461-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนของสตรีอสต์
และสตรีที่สมรสแล้วที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปในกรุงเทพมหานคร

โดย

น.ส. มีภารรัฐ กิริยะ

ภาควิชา

จิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ศิร่างค์ ทับลักษยทอง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญามหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชราภัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรรพาพิพิธ ศิริวรรษบุศย์)

ประธานกรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ ศิร่างค์ ทับลักษยทอง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ สุภาพรรณ โคตรรัตน์)

กรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ติเรก ศรีสุโข)

กรรมการ

๗

นิภาวรรณ กิริยะ : การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตน เองของสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้ว
ที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปในกรุงเทพมหานคร (A COMPARISON OF SELF-ESTEEM OF SINGLE
AND MARRIED WOMEN AGE OVER 30 IN BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษา :
รศ.ศิร่างค์ กับสายทอง, ๙๔ หน้า. ISBN ๙๗๔-๕๗๙-๔๖๑-๙.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตน เองของสตรีโสดและสตรีที่สมรส
แล้วที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า

1. สตรีที่สมรสแล้วมีการเห็นคุณค่าในตน เองสูงกว่าสตรีโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. สตรีโสดที่อยู่เป็นโสดโดยความสมัครใจมีการเห็นคุณค่าในตน เองสูงกว่าสตรีโสดที่อยู่เป็นโสดโดยไม่สมัครใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. สตรีโสดมีการเห็นคุณค่าในตน เองลดลงตามระดับช่วงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในสตรีที่สมรสแล้ว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. สตรีที่สมรสแล้วที่มีอายุ ๕๕ ปีขึ้นไปมีการเห็นคุณค่าในตน เองสูงกว่าสตรีที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนในช่วงอายุที่ต่ำกว่า ๕๕ ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. สตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วมีการเห็นคุณค่าในตน เองสูงขึ้นตามระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. สตรีที่สมรสแล้วที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีการเห็นคุณค่าในตน เองสูงกว่าสตรีโสดที่มีระดับการศึกษาเท่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาควิชา จิตวิทยา
สาขาวิชา จิตวิทยาพัฒนาการ
ปีการศึกษา ๒๕๓๓

ลายมือชื่อนิสิต ชัยกานต์ วชิรบูรณ์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดร. นันดา พันโนด
ลายมือชื่อคณาจารย์ที่ปรึกษาอื่นๆ

NIPAWAN KIRIYA : A COMPARISON OF SELF-ESTEEM OF SINGLE AND MARRIED WOMEN AGE OVER 30 IN BANGKOK METROPOLIS. THESIS ADVISOR: ASSO.PROF. SIRANG TUBSAITONG, 94 PP. ISBN 974-579-461-9

The purpose of this study was to compare self-esteem of single and married women age over 30 in Bangkok metropolis.

The result showed that:

1. Self-esteem of married women was higher than single ($P < .001$).
2. Self-esteem of wilful single was higher than unwilful single ($P < .05$).
3. Self-esteem of single decreased with increasing age ($P < .05$), but insignificantly in married groups.
4. Self-esteem of married women age over 55 was higher than single of the same age ($P < .001$), but insignificantly in the groups with age under 55.
5. Self-esteem of both single and married women increased with higher educational levels ($P < .05$)
6. Self-esteem of married women, whose educational levels lesser than undergraduate was higher than single of the same educational levels ($p < .01$), but the self-esteem of undergraduate and graduate different insignificantly.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา จิตวิทยา
สาขาวิชา จิตวิทยาพัฒนาการ
ปีการศึกษา 2533

ลายมือชื่อนิสิต นันทภรณ์ พิรุณ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา อรุณรัตน์ กุญจน์
ลายมือชื่อคณาจารย์ที่ปรึกษาawan 。

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เล่มนี้สาเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์
ศิริวงศ์ กับสายทองอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เป็นมายบด้วยความ เมตตา ช่วยเหลือแนะนำ แนะแนวทาง
และตรวจสอบแก่ไขวิทยานิพนธ์ เป็นครูผู้อบรมลั่งสอนและให้กำลังใจแก่ศิษย์ เสมอมา ผู้วิจัยรู้สึก
ซาบซึ้งในพระคุณและขอบพระคุณอย่างสูงฯ วี ณ ที่นี่

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมโนชน์ เอี่ยมสุภาษิต และอาจารย์
จรุงกุล บุรพาวงศ์ที่กรุณาช่วยตรวจสอบความตรงของภาษาในแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ คุณบีกนา นาลดา Wong เพื่อนผู้เคยให้ความช่วยเหลือ เรื่องการเก็บ
และวิเคราะห์ข้อมูล ขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ ฯ และน้อง ๆ พยาบาลศิริราชทุกคน ที่เคยให้กำลังใจ
เวลาจะเสียเวลาและห่วงโซ่ด้วยตัวเอง

และท้ายสุด การวิจัยครั้งนี้จะสาเร็จลงไม่ได้ เลยก็ต้องได้รับกำลังใจจากคุณพ่อ
ของลูกและลูกแฝง-ลูก เกมล์ ตัวยตี เสมอมา

นิภาวรรณ กิริยะ

30 มีนาคม 2534

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตราสาร	ง
บทที่	
1 บทนำ	
ความ เป็นมาและความสำคัญของปัจจุหา	1
แนวคิดพื้นฐานและกฎหมายที่สำคัญ	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	29
สมมุติฐานในการวิจัย	29
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	30
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	31
ขอบเขตของการวิจัย	31
2 วิธีดำเนินการวิจัยและวิธี เก็บรวบรวมข้อมูล	
กลุ่มตัวอย่าง	32
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	32
ตัวแปรในการวิจัย	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
การ เก็บรวบรวมข้อมูล	42
การให้คะแนน	44
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
การนำเสนอข้อมูล	45
3 ผลการวิจัย	47
4 อภิรายผลการวิจัย	57
5 สรุปผลการวิจัย และขอ เสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	71

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	80
ภาคผนวก ข	84
ภาคผนวก ค	87
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	90
ประวัติผู้เขียน	94

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปางกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1 แสดงค่าอาณาจักราคาของช้อกระภง 32 ชื่อ	36	
2 แสดงกิจกรรมค่าตอบของช้อกระภง 32 ชื่อ	40	
3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละสถานที่ท่องเที่ยว	43	
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวตามช่วงอายุ	47	
5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวตามระดับการศึกษา	48	
6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีลด จากแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสตรีลด	48	
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การเห็นคุณค่าในตน เองของกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละสถานภาพ และระดับช่วงอายุ	49	
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การเห็นคุณค่าในตน เองของกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละสถานภาพ และระดับการศึกษา	49	
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การเห็นคุณค่าในตน เอง และแสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยด้วยค่า t	50	
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็น คุณค่าในตน เองจากแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสตรีลดและ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่า t	50	
11 ตารางสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตน เอง ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีลดในแต่ละระดับช่วงอายุ	51	
12 แสดงผลการทดสอบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็น คุณค่าในตน เองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีลดในแต่ละระดับช่วง อายุ	51	
13 ตารางสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตน เอง ของกลุ่มตัวอย่างสตรีที่สมรสแล้วในแต่ละระดับช่วงอายุ	52	

14 ตารางสรุปการวิเคราะห์ความแบบร้าน

การ เห็นคุณค่าในตน เองของกลุ่มตัวอย่างสตรี-สตรี 53

นและระดับการศึกษา 53

15 ผลการทดสอบ เป็นรายคู่ของค่า เฉลี่ยของคะแนน

การ เห็นคุณค่าในตน เองของกลุ่มตัวอย่างสตรี-สตรี 53

นและระดับการศึกษา 53

16 ผลของการทดสอบความแตกต่างของค่า เฉลี่ยของคะแนน

การ เห็นคุณค่าในตน เองของกลุ่มตัวอย่างสตรีที่สมรสแล้ว

นและระดับการศึกษา 54

17 ผลของการทดสอบ เป็นรายคู่ของค่า เฉลี่ยของคะแนน

การ เห็นคุณค่าในตน เองของกลุ่มตัวอย่างสตรีที่สมรสแล้ว

นและระดับการศึกษา 55

18 เปรียบ เทียบค่า เฉลี่ย และส่วนเบี่ยง บนมาตรฐานของคะแนน

การ เห็นคุณค่าในตน เองของสตรี-สตรี และสตรีที่สมรสแล้ว

นและระดับช่วงอายุ 55

19 เปรียบ เทียบค่า เฉลี่ย และส่วนเบี่ยง บนมาตรฐานของคะแนนการ

เห็นคุณค่าในตน เองของสตรี-สตรี และสตรีที่สมรสแล้ว

นและระดับการศึกษา 56

คุณย์วิทยาทรัพยากร
วุฒิการณ์มหาวิทยาลัย